

[Dahlggaard.]

bringe ca. 2 milliarder kr. på årsbasis.

Herfra går så de 450 mill. kr. til de almennyttige boligselskabers landsbyggefond, og der går 400 mill. kr. til statens bygge- og boligfond. Det fremgår af en skriftlig besvarelse, som boligministeren har sendt folketingets boligudvalg vedrørende lovforslag nr. 234, at han ønsker de 400 mill. kr. indbetalt til statens bygge- og boligfond, fordi, som der står, man har fundet det naturligt at foreslå, at midlerne navnlig anvendes til formål som byggemodning, byfornyelse og sanering, altså til boligformål.

Regeringen og socialistisk folkeparti har altså forlods øremærket mellem 800 og 900 mill. kr. årlig af de beløb, der fremkommer ved skatte- og afgiftsforhøjelser inden for boligsektoren, til fortsat anvendelse inden for boligområdet med en stærk favorisering af det almennyttige byggeri som det mest iøjnefaldende, og her ser jeg altså bort fra de betragtninger, hr. Guldborg var inde på, at hvis der ligger et subsidieringselement i den indekslåneordning, man udarbejder og stiller forslag om næste år, kommer tallet højere op. Disse midler kunne i overvejende grad have været anvendt til aflastning af statens udgiftspolitik og dermed til at holde igen på den uheldsvangre udvikling af den samlede beskatning.

Det bekræfter sig således, jeg vil næsten sige indtil det kedsommelige, at regeringens holdning over for bl. a. det radikale venstre er den, at man gerne ser vort medarbejder-skab, når det drejer sig om at skaffe penge i statskassen til at betale regningerne for regeringens politik med, men når det gælder om at holde igen på regningernes antal og på deres størrelse, er det socialistisk folkeparti og alene socialistisk folkeparti, man kan finde frem til et samarbejde med.

I aftalen mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti indgår også den mærkværdigt formulerede aftale om afskaffelse af rentefradrag og lejeværdi af egen bolig eller andre forslag med samme virkning. Jeg tror i og for sig, at befolkningen med rette kunne bede om at få en lidt klarere besked om, hvad det er, et flertal i folketinget her er blevet enig om.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg udtalte ved første behandling af forslaget om æn-

dring af ligningsloven, nemlig at det radikale venstre stiller sig skeptisk over for de praktiske muligheder for at gennemføre et sådant forslag. Det har jo tidligere gentagne gange været genstand for sagkyndig vurdering og hver gang med negativt resultat. Vi har imidlertid ikke noget at indvende imod, at der bliver iværksat et seriøst arbejde med henblik på at vurdere mulighederne for at genskabe rentepolitikens effektivitet ved ændrede regler for indkomstbeskatning af renteindtægter og tilsvarende ændrede regler for de beskatningsmæssige følger af fradrag for renter, herunder renter af privat gæld.

Vi vil også finde det rimeligt, om man på grundlag af et sådant ekspertarbejde til sin tid tager spørgsmålet om beskatningsforholdene vedrørende parcelhusene og andre former for privat gæld op til behandling, men det er jo bare ikke et sådant seriøst ekspertarbejde, der lægges op til. Man har på forhånd fastslået, hvilket resultat overvejelserne skal munde ud i. Finansministeren ser sig for tredje gang i sit politiske liv i rollen som projektmager. Første gang var det i forbindelse med kildeskatten, og da hoppede mange, vel de fleste, på limpinden. Anden gang var det i projektet om økonomisk demokrati, og det er foreløbig kun en lille inderkreds i socialdemokratiet og i LO, der er hoppet på den. Nu er det altså den gamle prøvede sag om afskaffelse af rentefradrag for privat gæld, finansministeren skal til at beskæftige sig med, og han har på forhånd fået at vide, hvilket resultat han skal komme til.

Jeg må sige, at efter den meningsudveksling, der var her i folketinget under første behandling af ligningslovforslaget mellem finansministeren og hr. Ømann, er det næsten ikke til at forstå, at finansministeren vil finde sig i at blive påtvunget denne opgave.

Om boligsikringslovforslaget vil jeg gerne gøre følgende bemærkninger, som er i overensstemmelse med, hvad også mit partis ordfører ved første behandling af dette forslag, hr. Gudme, ville have sagt, idet vi af praktiske grunde er blevet enige om, at der kun er én radikal ordfører her i dag:

Ved at gennemføre de småændringer i boligsikringsloven, der her er tale om, foregri-